

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentissimæ Sanctissimæ Virginis Mariæ Matris Dei

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1726

VD18 80217915

Artic. V. De gloria Corporis sanctissimæ Virginis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45581

num abripere te potest: Sed quale bonum amandum tibi est & querendum ex totis viribus, nisi summum bonum? Pondus tuum est amor, & amor est ignis, & ignis tendere non potest nisi in altum.

Impossibile est, ignem unquam frigeri, extinguetur potius, quam toleret secum frigus. O mi DEUS! ne permittas ignem divini amoris tui unquam extingui in animâ meâ, & quia ipsi dedisti teipsum, conserva teipsum; conserva semper illum vehementer accensum, illumque semper accende magis: O ignis sancte, qui semper ardes, & nunquam extingueris! Adure animam meam, nec unquam dilabi permittas illam vel in frigus, vel in teporem.

O ignis æterne, tam diu durature, quamdiu Deus, flagrare me fac in æternum (Et quia dedit tibi Deus animam æternam, illa sit ergo pabulum tuum æternum, ut in æternum te conserves: Nonne vi-

des ignem inferni adurere in æternum animas sceleratas, ut illas cruciet ex irrevocabili sententiâ Justitiæ Dei? Ecce non in æternum tu adures animas innocentes, ut consolere illas suavissimo divinarum misericordiarum decreto?

O ignis totus amabilis, totusque desiderabilis, quam divinè illuminas! quam suaviter accendis! quam jucundè flagras; sed quam promptè attollis animas, ut illas firmiter affigas Deo! O utinam arderem ex te ignis sancte, quam dulciter ardes, quam serenè lucos, quam desideranter aduris!

Tota Consultatio hæc usque suum exoptato cursu tenuit progressum, loquendo duntaxat de gloria Animæ Sanctissimæ Virginis, in prima hæc Evangelij verba: *Intravit JESUS*; Sed Thrasilus mihi quædam loqui voluit de illa sacratissimi ipsius Corporis in verba sequentia: *In quoddam Co; stellum.*

ARGUMENTUM.

De Gloria Corporis Sanctissimæ Virginis.

ARTICULUS V.

Non est quidem articulus fidei, quod Corpus Sanctissimæ Virginis sit modò gloriosum in cælis cum Animâ ipsius, est tamen doctrinæ Catholica, quæ sui defensores habet omnes Sanctos Patres, & nonnisi impios

& hæreticos sibi patitur adversarios. Est pia sententia, quæ tam certa habetur in Ecclesiâ, ut, qui auderet ipsam repudiare, vel solum vocare in dubium, amitteret nomen boni Catholici. Ex quo JESUS Christus intravit in Castellum MARIE, id

id est, in castissimum ipsius Corpus, quod est castellum; ipsius Animæ, auspiciatum castellum hoc, nulli subjacere debuit demolitioni, eoque quod honoratum fuerit tam magni hospitis præsentia & habitatione.

Castellum hoc Virginei Corporis MARIE fruebatur tribus magnis privilegijs, dum adhuc morabatur in terris. Siquidem imprimis erat inexpugnabile propugnaculum ac munimentum Principi tenebrarum, & inaccessibile omni peccato. Secundò erat Templum, ita dedicatum, totumque consecratum soli Deo, ut nunquam serviret nisi honori & gloriæ ipsius. Tertio, quod plus est his omnibus, erat cælum animatum, & amœnus paradysus Dei: Nunquam

aliquod Corpus humanum, excepto Corpore JESU Christi, accepit ullum ex his privilegijs; Et omnia tria misericordè quoque contulerunt ad gloriam Triumphi ipsius, in die Assumptionis illius in cælum.

Imprimis invincibile hoc munimentum peccato, invincibile semper permansit putredini & corruptioni, quæ funestus peccati effectus est. Secundò Templum hoc sacratum, & soli gloriæ Dei dedicatum decorari meruit ornamentis gloriæ immortalis. Tertio amœnus hic Dei paradysus in terris, associatus est amœno paradiso Dei in cælis. Si bene consideres hæc omnia, mox judicabis, nihil abjeû cogitandum esse de gloria Corporis Virginis Sanctissimæ.

* *

§. I.

De Incorruptibilitate & sublimatione Corporis Sanctissimæ Virginis.

ERat egregium Dei consiliû, quando formare voluit hominem ad imaginem suam, conferre ipsi animam immortalem; Et quia hæc nobilissima est creatura, voluit ædificare ipsi palatium velut cuiusdam Regiæ: Palatium hoc erat Corpus ipsius, quod dedit ipsi omni instructum suppellectili, quodque etiam locupletare voluit pretioso gratiæ suæ thesauro: In hoc statu ipsa vivere merebatur, & reipsa habebat, unde viveret cum hono-

re, & perpetuè honoratam se conservaret ac beatam: Nunquam experta fuisset ipsa, quid esset mors, quidque omnes vitæ humanæ calamitates; non declarat ipsi nisi unicum; Et est, quod non esset irapeccabilis: Non nisi ex hac parte sibi metuendum, cavendumque habebat; Ex hac enim solu modo ipsam mors poterat obruere, illamque cunctis subicere miserijs, quas postmodum est experta.

Et sapè quamprimum homo
Vuuu; pecca-

Vita eximia privilegia corporis Sanctissimæ Virginis,

Anima innocens prius hominis erat velut Regiæ in palatio suo; quando peccavit, fuit condemnata ad mortem, & castellum ipsius devotum fuit.

Gen. 3.

peccavit, anima ipsius immortalis (pulchra hæc Dei imago) condemnata fuit ad mortem æternam; Regina hæc dejecta est honore, & castellum ipsius condemnatum fuit, ut æquaretur solo, & redigeretur in pulverem: *Quia pulvis es, & in pulverem reverteris*: Et exin omnes homines, qui obnoxierant alicui peccato, subito debuerunt huius rigorem sententiæ, quin exciperetur vel unicus: Non nisi unica persona fuit in totâ specie humanâ, quæ ex privilegio, cui nulum suffragatur exemplum (eò quòd præservata fuerit ab omni genere peccati) rigorosæ huius sententiæ non fuit subjecta: Et hæc est Sanctissima Virgo, à quâ procul abfuit hæc infelicitas, eò quòd prædestinata fuerit, ut esset Mater Dei, quæ infinitâ ratione aliena est à peccato.

Ipsa sola comprehensa non fuit condensatione hæc universalis; Siquidem ipsius anima condemnata non erat ad mortem æternam; Et ut verum dicam, ipsa mortua non est morte temporali; eò quòd id, quod nuncupatur mors in alijs, non fuerit pro illâ nisi suavis & pacificus somnus, absque violentiâ vel dolore: Obdormivit ipsa in Domino, sicut loquuntur Sancti Patres, nec castellum ipsius excisum fuit; ipsius enim Corpus expoliatum non fuit nec devastatum à crudelitate mortis, sicut corpora omnium Peccatorum; sicut putredinis, nec

vermes, nec omnes funestæ mortis reliquiæ, ullum unquam habere ad illud accessum; acceperat ipsa à Deo Corpus in integritate, in innocentia, in puritate Virginali; ipsa denuò id consignavit manibus ipsius tale, quale acceperat: Et ideo Sanctus Joannes Damascenus Sanctissimam hanc Virginem loquentem introducit his verbis:

Reddo tibi, mi Deus, & depo- Puleher discursus Sancti Joannis Damasceni in favorem Corporis Sanctissimæ Virginis.
no in manus tuas Corpus, quod dedisti mihi, non trado illud terræ, cuius non est id consumendi; ser-
va hoc palatium, in quo novem mensibus dignatus es personaliter habitare; quando nati voluisti ex eo, conservasti ipsi semper integritatem & puritatem suam Virginalem, ne permittas id modò corrumpi. Quando venisti ad me, recepi te lubens in palatio meo, modò dum venio ad te, ita me recipere in tuo: an relinques hoc Corpus tibi tam clarum in sepulchro? Quid esset, si conquerendum mihi foret cum Regio Vate: *DEUS Psal. 78. venerunt gentes in hereditatem tuam, polluerunt templum Sanctuarium tuum.*

Vide Domine, quomodo Templum Sanctum tuum in honoretur; aspice, devotari id à vermibus, abjectissima & immundissima animalcula occupasse hereditatem tuam; Vide, quomodo desolentur, & indignâ ratione profanent Sanctuarium tuum; deplorandum considera statum, in quem devenit

Arca

Arca Sanctificationis tuæ, sepulta in corde terræ, repleta immunditijs, & calcata pedibus hominum. Qui nōrunt, quanta fuerit gloria veri Virginei, progredientis te ex propriâ suâ substantiâ; quantus fuerit honor ac felicitas harum manuum, quæ toties contrectârunt te; tibi que tam diuturna impenderunt servitia; quàm admirandæ horum vberum, quæ lactârunt te, fuerint prærogativæ, sicut & labiorum, quibus toties auspiciata fors obtigit, sacratissimam tuam exoscilandi faciem; videntes hoc corpus, has manus, hæc vbera, carnem hanc Virgineam, dari in prædam mortis & escam vermium, ingemiscent præ dolore, & summâ perculsi admiratione, lacrymantibus interrogabunt oculos: An igitur ejusmodi in statum redigatur Mater Dei? Tolerandum est, funestam hanc videri desolationem in corporibus omnium peccatorum, edquod sit æquissimum consignari illa cunctis humiliationibus, cunctisque crudelitibus mortis; sed dum sermo est de Matre Dei, an ipsa non discernatur ab inimicis suis?

An nunquam ponderâsti mysterium sub his verbis Sacri Epithalamij absconditum: *Pone me, ut signaculum super Cor tuum, quia fortis est, ut mors dilectio*: Non videtur bona & rationi congrua esse conjunctio in hisce verbis. Si faceret Amans diceret, vel potius dici

faceret Amata suæ: Tuâ statue insignia supra tui portam palatij ad ostendendum, spectare illud ad te; imprime sigillum tuum supra Cor meum, ut omnes videant, te esse illius Dominum; Vel ob signa cor meum, illudque claude perquam sollicitè, ne alius, quàm amor tuus huc intret; hoc bonum esset: sed quæ connexio inter hæc verba: *Pone signaculum tuum super Cor meum, quia fortis est ut mors dilectio*? nisi dicere velit; pone te velut præsidium penes cor meum, ad cohibendum mortem ne invadat me; potentia amoris relinque solùm Cor meum, is bene noverit separare Corpus meum ab animâ meâ; velut mors enim ipse est fortis.

Telum mortis tam est venenatum, ut plagæ, quibus fauciat corpus, mox illud corrumpant; verum si non nisi sagittis amoris vulneretur, id tam pretiosum est balsamum, ut reddat illud incorruptibile. Cum igitur nihil funestum acciderit Corpori Sanctissimæ Virginis, nec peccatum, nec mors, nec corruptio, nec alius tragicorâ effectuum ex morte & peccato dimanantium, æquum non erat, ut remaneret in terris, eâ in humiliatione, in quâ manent corpora peccatorum; dignissimum id erat cælo, sed terra ipso non erat digna.

Sic Ecclesia applaudens gloriæ S. Joas. Da triumpho ipsius, in die Assumptio-

nis

Sanctissima Virgo est palatium clausum morti, solùm autem apertura amoris.

Mors corrumpit sed amor redit incorruptibilem.

2. de Dor-
mip. B. M. V.

nis ejus cantat ubivis terrarum, pulcherrima illa sancti Joannis Damasceni verba: *Medis sacra & animata Arca DEI viventis, quam suum in utero concepit Creatorem, requiescit in Templo Domini; cumque esset animatum coelum, in caelestibus tabernaculis collocatur.* Sed ô Deus, quis effari poterit, quanto recepta sit cum honore? Quantum hic major est illo, qui exhibitus est Arcae foederis, quando totus Israël congregavit se à Rege usque ad novissimum populi, ad deducendum illam cum gaudio, & ingenti cum magnificentia è domo Obededom, usque ad locum magis honorificum, in manimentum & civitatem David? Ecce majorem tibi absque comparatione.

2. Reg. 6.

Siquidem plures Sancti Patres, magnificentum introitum Sanctissimæ Virginis in cælum, cum Corpore & Anima, describentes, affirmant, receptam fuisse ipsam inter medias acclamationes ac jubilos totius Curie cœlestis, à JESU Christo usque ad novissimum Angelorum ac Beatorum; & inter alios Cardinalis Sanctus Petrus Damiani nobis hæc ratione id explanat: *Filius ipse cum totâ Curia tam Angelorum, quam justorum solemniter occurrens, evexit eam ad beata Consistorium sessionis.* Verum hoc non nisi est initium ac præludium triumphi ipsius; accipe, quæ sequuntur, quæ longè sunt pulchriora.

* * *

§. II.

De gloriosis prerogativis Corporis Sanctissimæ Virginis.

Corpus
Sanctissimæ
Virginis su-
perat ipsas
Animas.

CONSIDERA cum admiratione prerogativam, quæ Corpus ipsius extollit supra ipsam animam; siquidem ipsius Anima concipere non potest nisi cogitationem de Deo, & Corpus ipsius propriam illius concipit substantiam; Ipsius Anima facere non potest, nisi quod faciunt Angeli in cœlo, sed Corpus ipsius Virgineum facit, quod facit ipsemet Deus Pater: Ambo producant eandem personam Divinam; Et Pater Virgo, & Mater Virgo; Sed Pater, qui purus est

Spiritus, & Mater, quæ habet Corpus humanum, quod nullatenus est Spiritus; Et Corpus hoc nihilominus concipit & producit eandem personam, quam Spiritus Omnipotens DEI. Inveni Corpus Sanctissimæ Virginis associatum gloriæ infinitæ Dei Patris, eoque, ut ambo & singuli producant eandem secundam adorandæ Trinitatis personam; quàm stupendum prodigium, quod comprehendere poterit nunquam ab aliâ creaturâ!

© Cori

Sanctissima
virgo possi-
det digni-
tatem Ma-
tris Dei per
Corpus
suum, &
non per
animam
sua.

O Corpus Virgineum MARIE, magis gloriosum, magisque Beatum in hoc, ipsius Anima: siquidem ipsius Anima nihil dedit ex sua substantia Filio DEI; sed Corpus ipsius propria substantia sua vestivit illum; ipsius Anima non produxit Animam; sed Corpus ipsius Virgineum produxit Corpus adorandum JESU Christi: Ipsius Anima non replevit thesauros Dei, aliquas ipsi suppeditans divitias, quas non habuerit à seipso; sed Corpus ipsius replevit venas Salvatoris pretioso sanguine, quem effudit in Cruce, ceu pretium salutis nostræ: Tandem Corpus Sanctissimæ Virginis tam ingenti excellit prærogativâ ipsius Animam, ut per Corpus suum, & non per Animam suam possideat incomparabilem dignitatem Matris DEI. Si igitur tam sublimem gloriæ gradum obtinuisse credimus ipsius Animam in cælo, quid judicandum sit de ipsius Corpore?

Corpus sanctissimæ Virginis est primum Paradisi Dei nobilior cælo suo.

Neque id adhuc satis est, siquidem agnoscere debemus, utrum ipsius Virgineum fuisse primum Paradisum, ubi DEVS ostenderit se in gloria sua, & ubi Beatorum primus clarè inceperit aspicere Essentiam DEI. Nonne enim verum est primum Beatorum esse Jesum Christum? Ita procul dubio. Nonne verum quodque est, quod in ipso instanti, quo conceptus est, & fuit Filius DEI, constitutus fuerit in Paradiso, ubi Anima ipsius

Essentiam DEI clarè aspexerit? Hoc omninò certum est: Hæc! ubi degustare incepit delicias huius Paradisi? Nonne in utero Matris suæ? in instanti, quo huc intravit, intravit Paradisum gloriæ suæ; Corpus igitur Sanctissimæ Virginis est verè Paradisus DEI: Verè igitur est cælum, uti nuncupavit illud sanctus Joannes Damascenus, & undè optimè concludit, æquum non esse, ut moraretur in terris, sed collocandum omninò fuisse in cælis: *Cum esset animatum cælum, in celestibus tabernaculis collocatur.* Dicendum insuper est, non recepisse id tantum honoris à cælo, quod animatum non est, quantum cælum recepit ab ipso, quod cælum est animatum.

Quid desuper inquit Cor-
strum, nonne totum repletur gau-
dio, tam jucundas intelligens ve-
ritates? O mi Deus! Quantum so-
larium miseris nobis mortalibus,
nôsse, quod Pater noster & Mater
nostra, JESUS & MARIA sint si-
mul in cælo, Corpore & Animâ; quod ambo omnem amoris sui e-
collocent abundantiam, ut no-
stram pro æternitate promoveant,
attollantque in sublime fortunam;
quod ambo nostra sibi commoda
habeant cordi, quod nostras de-
fendent causas, & maximâ cum
fidelitate tractent magnum nostræ
negotium salutis. Dilectus Disci-
pulus Sanctus Joannes nos monet,
nobisque ceu fideli articulum tra-

S. Joann.
Damascen-
nus.

Gaudium
animæ de-
votè consi-
derantis,
quod JE-
sus Chri-
stus, &
Sanctissima
ipsius Mater
est in cælo
corpore &
animâ.

1. Jo. 1. 2.
v. 1.

dit, quod habeamus in personâ JESU Christi potentem & fidelem Advocatum apud Patrem suum, qui incessanter loquatur ipsi in favorem & emolumentum nostrum: *Advocatum habemus apud Patrem JESUM Christum.* Hinc cum reliquisset hic nobis in tertis solùm ubera sua, ad nutriendam nos substantia suâ velut parvulos infantes (ita nuncupo Sanctissimam Eucharistiam) reversus est in Civitatem cœlestem ad patrem suum, ibique coram semper assistit Corpore & Animâ: Ibi adorandum ipsius Corpus in magnitudine suâ naturali non habet solummodo os unicum ad interpellandam pro nobis, sed omnia ipsius Vulnera, quæ amore nostri suscepit, totidem aperta sunt ora, & sanguis ipsius illorum vox est, & hæc omnia efficaciter loquuntur in bonum nostrum: quanta fiducia pro nobis, quamque solidum solatium!

Quomodo
Sanctissima
Virgo ad-
vocet pro
nobis in cœ-
lo.

Et Sanctus Bernardus asserit nobis, quod habeamus similiter Advocatam amantissimam in Personâ Sanctissimæ Virginis, quæ maximâ solitudine interpellat pro nobis. Conveniebat equidem pro ingenti nostrâ felicitate, ipsam esse in cœlo Corpore & Animâ, uti est JESUS Christus, ut ipsa haberet sicut ille plura ora ad loquendum pro bono nostro. Ipsa habet uterum suum & ubera sua, quæ voce loquuntur suavissimâ; laudant illa Filium Dei in infantia

suâ, ad eaque lactis induunt vocem; Et hæc omnia validè advocant pro commode nostro: Vulnera Filii cum voce sanguinis sui, ubera Matris cum voce lactis sui, mirificè concordant, & jucundum conciliant in cœlo concentum, qui oblectet Filium Dei, ipsum emolliat, ipsum demulceat, ipsumque lucretur pro nobis.

Nescio, an omnes hæc voces duos constituant Choros ad respondendum sibi invicem, sicut fit in Musica, scio tamè illas perfectissimè inter se concordare, & non nisi ex uno procedere corde. Bone Deus! quam solidum fiduciæ meæ fundamentum, quam dulce pro nobis solatium, nôsse habere nos Patrem talem, talèque Matrem in cœlo, & Corpore & Animâ; & non solum ipsorum Animas, sed etiam ipsorum Corpora incessanter occupari ad promovendum maximum æternæ salutis nostræ negotium! Ita hoc tantum non est pro particularibus ipsorum commodis; hoc tantum non est pro utilitatibus fratrum nostrorum, qui lucrati sunt causam suam, jamque possident suæ coronam gloriæ; sed potissimum id est pro nobis miseris, qui incerti adhuc sumus sortis nostræ, qui remanemus semper adhuc captivi in ergastulo corporis hujus mortalis obscuro & obfirmato, onerati pluribus sceleribus, quorum nondum decisa est causa, nec pronuntiata adhuc sententia.

Est potissimum pro nobis, quod JESUS & MARIA advocent in cœlo.

Oratio a
S. Hieronymo
JESUS
Christus
& Sancti-
sima Vir-
gine

rentia: Et idè pro nobis advocant perpetuo!

Age, si timendum habeamus nobis ex parte nostrâ, eòquòd reipsâ culpabiles omnes simus, nec habeamus, unde nosmetipsos purgemus & excusemus, sperandum animò nobis est in potentes Advocatos nostros, ob maximam, quâ apud supremum Judicem polleat, auctoritatem; ac credendum, ipsos nostram acturos causam, velut propriam suam. Hæc quid depondeamus, quid cademus animò in maximis calamitatibus nostris!

Novi, quâ ratione mihi sint invocandi; quoties attollam cælum oculis, ex intimo cordis dignam ad ipsos affectuosa hæc verba: *Pater noster, qui es in cælis, Adveniat regnum tuum: Adorandi mi Pater, qui Omnipotens es in cælo, an perire sinas infelicem filium tuum reptantem hîc in terris? an sacratissima vûlnera tua efficaciter non advocabunt, ad obtinendum illi regnum tuum? si tam humiliter, tamque cordialiter locutus fuero ipsi, vix erit, quin anima mea sit emollienda, ac tota animanda filiali quâdam fiducia.*

Verùm si experior Cor meum dejectum adhuc, obduratum & pullamine, convertere me possunt

ad Sanctissimam Virginem, ipsique dicere fiducialiter: *Mater nostra, que es in cælis: Amabilissima Mater mea, quam corpore & Animâ credo esse in cælo, misere-te pauperrimi & infirmissimi Filii tui; fac loquatur pro ipso Cor tuum, uterus tuus, & sacratissima ubera tua, ad impetrandum illi, quod possides, regnum. Ah! tu non nisi dulcedo es, nullos tua bonitas habet limites, effunde illam liberaliter super me miserum, & memineris esse te Matrem Misericordiam.*

Hæc Consultatio, quamvis longa, mihi non satisfecit; volo dicere, quòd, licet attulerit mihi solatium, non tamen omninò meam sedaverit famem; manebam enim magis famelicus, magisque cupidus quàm antea, audiendi facientem verba de magnificentissimæ Sanctissimæ Virginis in Assumptione ipsius: Hinc dicebam Thrasilo, velut acturus gratias pro solatio mihi impenso, id, quod dixerunt illi ex Arcopago, Sancto Apefto- lo Paulo: *Audiamus te de hoc iterum: instanter obsecrans ipsum, ut daret mihi adhuc aliquas horas sui colloquij circa objectum tam eximium; promisit id mihi, quod & fecit in sequenti Consultatione.*

tatione.

* * *

Xxxxx 2

CON:

Oratio ad
Schola ad
JESUM
Cristum,
& sanctissimam
Virginem.